

[Tom Bøhnke]

konventionsflygtninge, der sidder rundt om i lejrene. Vi kan så diskutere, hvor mange vi skal tage af dem. Det er vi helt med på. Dem skal vi tage godt imod, dem skal vi behandle ordentligt, indtil der er rimelige forhold i deres hjemland og de kan komme hjem igen.

Men det, vi altid har sagt, er, at vi er imod de spontane flygtninge, og vi er imod de alt for slappe familiesammenføringsregler.

Formanden:

Så vender vi tilbage til ordførerrækken.

Helge Adam Møller (KF):

Ingen enkelt sag giver i disse måneder anledning til mere heftige debatter i Danmark og i udlandet end udlændinge- og flygtningespørgsmålet. Det har den snes korte bemærkninger, vi lige har hørt, også understreget.

I Danmark som i resten af Europa diskuteres man denne sag, den er sat øverst på dagsordenen. Desværre er den ofte fulgt op af angreb på asylcentre, af vold og af brandstiftelser – heldigvis ikke i Danmark, men i udlandet – og senest et mord i Stockholm. Dette er chokerende, og vi skal gøre alt, hvad vi kan for at forhindre, at sådanne tendenser breder sig til Danmark.

Jeg finder, der er to afgørende forudsætninger for, at vi kan forhindre, at fremmedhad og racisme vinder indpas. Den ene er, at vi i Danmark i langt større omfang end hidtil informerer om og debatterer vores udlændingepolitik. Jeg synes, at debatten i dag og justitsministerens oplæg er et godt udgangspunkt.

Den anden forudsætning for at forhindre fremmedhad og racisme er, at der i befolkningen er en bred forståelse for og en accept af den udlændingepolitik, som vi fører. Efter min mening er det vigtigt, at det store flertal af befolkningen anser udlændingepolitikken for rimelig og for acceptabel.

Men når dette er sagt, må vi gøre os klart, at hvis selve flygtningebegrebet udhules, fordi stadig flere af de mennesker, der søger asyl, ikke er flygtninge i ordets egentlige forstand, men alene ønsker at forlade deres hjemlande på grund af økonomiske, miljømæssige eller andre forhold, så har vi problemer. En sådan udhuling af flygtningebegrebet vil uden tvivl skabe en langt ringere forståelse for de egentlige flygtninges vilkår og behov. Derfor kan

hverken vi eller flygtningene være tjent med en sådan udvikling.

Fra konservativ side ønsker vi derfor at gennemføre de nødvendige tilpasninger og stramninger af udlændingelovgivningen, så det ikke bliver udviklingen, der styrer den danske udlændingepolitik. Vi skal selv via en tilstrækkelig og nødvendig lovgivning sikre, at udviklingen ikke løber os af hænde.

Kerneproblemet, som vi i Folketinget må forholde os til, er den kendsgerning, at antallet af asylansøgere, set over en årrække, i Danmark såvel som i det øvrige Europa har været klart stigende. Samtidig har antallet af flygtninge, som opnår opholdstilladelse, været faldende. Der er altså stadig flere, som søger opholdstilladelse i Danmark, uden at de er egentlige flygtninge.

Dette er klart uacceptabelt, fordi det betyder, at vi anvender en større del af ressourcerne til behandling af sager, som alligevel ender med et afslag. Og det er penge, som med langt større effekt kunne anvendes til hjælp for andre mennesker.

Hvis vi ikke i debatten her i landet forstår at skelne imellem, hvem der er virkelige flygtninge, og hvem der alene flygter fra fattigdom, så vil vi få kaos.

Justitsministeren har i sit oplæg nævnt, at nogle eksperter mener, at op mod 20 millioner mennesker vil forlade Sovjet i de kommende år på grund af dårlige livsvilkår. Ministeren har også nævnt andre vurderinger fra landene omkring Middelhavsområdet.

Men allermest tankevækkende, efter min mening nærmest skræmmende, er oplysningen om, at man forventer, at antallet af mennesker i udviklingslandene over de næste 40 år vil forøges med 3,4 milliarder. 3,4 milliarder er så stort et tal, at det vel ikke er til at fatte, men det er faktisk 700 gange flere mennesker, end der bor i Danmark i dag.

Tænker vi os, at blot 5 pct. af denne enormt forøgede befolkningstilvækst i ulandene vil søge til de lidt rigere lande, industrilandene, så drejer det sig om 170 millioner mennesker.

Går man et enkelt skridt videre og tænker sig, at bare ½ pct., altså én ud af hver 200 af disse 170 millioner, søger til Danmark, så har vi et tal på 850.000 fattigdomsflygtninge, som eksempelvis ville komme til vores land. Jeg tror, vi alle erkender, at det ville give nogle me-